

Като желаемъ да кажемъ нѣколко думи за писменнитѣ трудове на Славенскитѣ просвѣтители, нѣма да говоримъ за извѣстното дѣло, за изнамѣрванието на Славенската азбука отъ Св. Кирилла, ще забѣлѣжимъ само, че тоя важенъ самъ по себе си трудъ приема особено значение въ свѣрзката си съ дѣлото на вѣррата. Отъ къмъ тая страна той е плодъ на оная апостолска мѣдрость, съ която сж се отличавали и се отличаватъ распорежданията на источната църква; това е първа стѣпка къмъ великото дѣло на проповѣдницитѣ, но ти вече доказва, съ какъвъ духъ сж се тѣ отличавали. И така, какви книги сж тѣ прѣвели на Славенски езикъ? Не сж ли тѣ оставили нѣкое си собствено съчинение, което да изражава точно духа имъ?

Собствено съчинение на Св. Кирилла и Методия е исповѣданието на вѣррата, което той предложилъ отъ лицето си и отъ лицето на брата си. Исповѣданието съдържа въ себе си три части и заключѣние. Въ първата часть се излага исповѣданието догмата за Св. Троица; въ втората часть — на пространно исповѣданието за въплощението на Сина Божия; въ третата часть — на кжсо за почитанието на св. икони. „Вѣрвамъ въ единаго Бога, Отца Вседържителя, Творца и Господа на всичко невидимо и видимо, безначалнаго, невидимаго, недържимаго (необятнаго), неизмѣннаго,